

د عبرانیانو په نوم خط

پېژندګلو

د عبرانیانو د کتاب بنیادی مقصد دا دے چې په ایماندارانو باندې د دې خبرې زور راوړي چې په خپل ځان کېنې د صبر او برداشت ماده پیدا کړي او په حضرت عیسیٰ مسیح باندې په خپل ایمان کېنې قائم پاتې شی. د دې کتاب لیکوال مونږ ته د زړې لوښامې مطلب د خدای پاک د منصوبې په رڼا کېنې په حضرت عیسیٰ مسیح کېنې بسائی، نو بیا د دې کتاب لیکونکې حضرت عیسیٰ د خدای پاک د زوی په حیثیت مونږ ته ښکاره کوي چې حضرت عیسیٰ د خدای پاک د جلال مظهر او د خدای پاک د ذات تصویر دے او ټول کائنات په خپل زورور کلام سمبالوي. دا کتاب هم د بنی اسرائیلو قوم یعنی عبرانیانو ته د دې خبرې وضاحت کوي چې حضرت عیسیٰ مسیح په خپله د خدای پاک آخری کلام دے. نو هیڅ څوک او هیڅ څیز هم د هغه دا لوړ مقام نه نیولے او نه پوره کولے شی نه کوم مذهبی رواج او نه کوم مذهبی مشر د هغه نه مخکېنې کېدے شی. او د دې خط پاتې حصه د دې خبرې وضاحت کوي چې د حضرت عیسیٰ مسیح په حقله دا هر څه رښتیا دی. د دې خط زیاته حصه په دې موضوع رڼا اچوي هغه څه چې حضرت عیسیٰ په سولۍ سر ته ورسول دا د هم هغه کارونو او جذباتو آخر وو چې په مقدس کتاب کېنې ورته د سر ته رسولو اشاره شوې ده. نو چې د دې نه پس بیا نور داسې کارونه ونه شی. په دې خط کېنې حضرت عیسیٰ د نوی او ښه حضرت موسیٰ په حیثیت پېش کړے شوی دے څوک چې خپل قوم د گناه د غلامۍ نه آزادوي، او یو نوی وعده شوی ملک ته یې رهنمائی کوي. حضرت عیسیٰ مسیح هغه لوی امام دے چې زمونږ ضعیف او کمزوری نیغ په نیغه د خدای پاک د رحم د چترۍ د سورې لاندې راولی. د عبرانیانو مذهبی بصیرت او دارومدار په هغه څیزونو دے کوم چې په

جنت کښې موجود دی نو دا د هغې یو تصور او سورې دے. او د ایمان په میدان کښې حضرت عیسیٰ یو مکمل او پوره حقیقت دے. حضرت عیسیٰ په خپله آخری منلے شوی قربانی ده نو بیا د دې نه وروستو د پخوانو مذهبی دستورونو قربانو گنجایش نه لیدلے کیري. دا کتاب ایماندارانو ته د تکلیفونو او مصیبتونو په زمانه کښې لیکلے شوے دے، او په کښې د ایمان نه د اوږدو په حقله ډېر ځل خبر ورکړے شوے دے او د صبر او استقامت تاکید په کښې شوے دے. د ټولو نه مشهور باب په کښې یوولسم باب دے. په کوم کښې چې د هغه زبرگانو فهرست دے چا چې په هره موقعه خپل ایمان محفوظ ساتلے دے برداشت یې کړے دے او قائم پاتې شوی دی. دا ټول برکتونه د خدای پاک له خوا نه حاصل شوی دی. د حفظ کولو دپاره ۱۲:۱ آیت ”نو په دې وجه بیا چې د گواهانو دومره لویه گڼه زمونږ نه چاپېره ده نو راځئ چې مونږ هم هر یو پیتے او هغه گناه چې مونږ په آسانی سره انښلوی د ځان نه لرې کړو، او راځئ چې په هغه منډه کښې په صبر سره وزغلو چې مونږ له مقرر ده.“

حضرت عیسیٰ کلمه الله دے

۱ ﴿۱﴾ په تېره زمانه کښې خدای پاک زمونږ پلار نیکه ته ډېر ځله په مختلفو طریقو د نبیانو په وسیله خبرې وکړې. ﴿۲﴾ خو په دې آخره زمانه کښې هغه مونږ ته د خپل زوی په وسیله خبرې وکړې چا چې هغه د ټولو څیزونو وارث مقرر کړو او د هغه په وسیله یې کائنات پیدا کړل. ﴿۳﴾ هغه د خدای د جلال مظهر او هغه د خدای د ذات تصویر دے او هغه ټول کائنات په خپل زورور کلام سمبالوی. کله چې هغه زمونږ گناهونه پاک کړل نو په آسمان کښې د قادر مطلق خدای بنی لاس ته کښېناستو.

حضرت عیسیٰ د فرشتو نه لوی دے

٤ نو څنگه چې زوی د فرښتو نه لوی دے نو دغه شان د هغه نوم د هغوی نه لوی دے کوم چې هغه ته په میراث کښی ملاو شوے دے. ٥ ځکه چې خدای پاک کله هم کومی فرښتی ته دا نه دی فرمائیلی چې، ”تہ زما زوی یی، او د نن نه زه ستا پلار شوم.“ او بیا دا چې، ”زه به د هغه پلار یم او هغه به زما زوی وی.“ ٦ او بیا چې خدای پاک خپل اول پیدا شوے، دنیا ته راوی نو هغه فرمائی چې، ”د خدای پاک ټولې فرښتی دې هغه ته سجده وکړی.“ ٧ او د فرښتو په حقله فرمائی چې، ”هغه د خپلو فرښتو نه هواگانې جوړوی او د خپلو خادمانو نه د اور شغلی جوړوی.“ ٨ خو خپل زوی ته فرمائی چې، ”اے خدایه پاکه، ستا تخت به تل تر تله وی او د صداقت امسا ستا د بادشاهی امسا ده. ٩ تا د صداقت سره مینه او د شرارت نه نفرت وکړو، په دې وجه خدای پاک، یعنی ستاسو خدای پاک، تہ د خوشحالی په تېلو د خپلو ملگرو په نسبت زیات مسح کړی.“ ١٠ او، ”اے مالک، تا د زمکې بنیاد د ازل نه کښنودو او آسمان ستا د لاس کار دے. ١١ هغه به فنا شی خو تہ به باقی پاتې یی، او هغه ټول به د جامو په شان زاړه شی. ١٢ تہ به هغوی د زرې چوغي په شان راونغاړې او د جامو په شان به هغوی بدل کړے شی. خو تہ به تل تر تله هم هغه یی او د تل دپاره به قائم دائم یی.“ ١٣ خو خدای پاک فرښتی ته کله هم نه دی فرمائیلی چې، ”تہ زما بنی لاس ته کښېنه ترڅو چې زه ستا دشمنان ستا د پښو د لاندې چوکی جوړ نه کړم.“ ١٤ ولې ټولې فرښتی خدمت گزار روحونه نه دی کوم چې د هغه خلقو د خدمت دپاره رالېږلے شوی دی څوک چې د خلاصون وارثان دی؟

لوی خلاصون

٢ په دې وجه مونږ له په کار دی چې په هغه څه ډېر غور وکړو څه چې مونږ واورېدل، نو هسې نه چې مونږ د دې نه لرې لار شو او ونه ښوئېږو. ٣ ځکه کوم کلام چې د فرښتو په وسیله ورکړے شوے وو هغه قائم پاتې شو او هرې خطا او نافرمانی ته

تيك سزا ملاو شوه، ﴿٣﴾ نو مونږ څنگه د سزا نه بچ كېدې شو كۀ مونږ د دې لوى خلاصون نه بې پرواه شو، د كوم چې اول مالک اعلان وكړو او بيا هغه خلقو وكړو چا چې هغه واورېدلو؟ ﴿٤﴾ خدائى پاك هم د خپلو نښو، عجيبه كارونو او قسما قسم معجزو په كولو او د خپلې مرضى په مطابق د روح القدس د نعمتونو په ويشلو د هغې تصديق وكړو.

د خلاصون بانى

﴿٥﴾ نو خدائى پاك هغه راتلونكې دنيا چې مونږ يې بيان كړو د فرښتو تابع نه كړه. ﴿٦﴾ بلکې په صحيفو كښې يو ځاى وئيل شوى دى چې، ”انسان څۀ وى چې تۀ پرې نظر ساتې، نو بنيادم څۀ وى چې تۀ يې خيال ساتې؟ ﴿٧﴾ تا هغه د فرښتو نه لږ كم كړې دے او ورته دې د جلال او عزت تاج ورپه سر كړې دے. ﴿٨﴾ او تا په هر څيز پوره اختيار وركړې دے او هر څۀ دې د هغه د پښو لاندې كړى دى.“ نو چې خدائى پاك ټول څيزونه د هغوى تابع كړل نو هغه هيڅ څيز داسې پرې نه بنودلو چې هغه يې د هغه تابع كړې نه وى، خو مونږ تر اوسه ټول څيزونه د هغه تابع نه وينو. ﴿٩﴾ خو مونږ عيسى گورو، څوك چې د لږ وخت دپاره د فرښتو نه كم كړې شو، خو اوس د مرگ د تكليف تېرولو په وسيله هغه ته د جلال او عزت تاج په سر شو، او داسې د خدائى پاك په فضل هغه د ټولو دپاره مرگ وزغملو. ﴿١٠﴾ نو خدائى پاك دا ټول څيزونه د خپل ځان دپاره پيدا كړى دى او د هغه په وسيله پيدا شوى دى، نو هغه دا مناسب وگڼل چې ډېر زامن په جلال كښې داخل كړى، نو چې د تكليفونو په وسيله د خلاصون بانى كامل كړى. ﴿١١﴾ ځكه هغه څوك چې پاكوونكې دے او هغوى څوك چې پاكيزى د ټولو پلار يو دے، نو په هم دې وجه عيسى هغوى ته په ورور او خور وئيلو نه شرميرى. ﴿١٢﴾ نو هغه فرمائى چې، ”زه به خپلو خلقو ته ستا د نوم لوى بيان كړم، ستا ثناء صفت به زه د جماعت په مينځ كښې وكړم.“ ﴿١٣﴾ او بيا دا چې، ”زه به په هغه باور وكړم.“ او، ”گوره، زه د هغه

بجو سره دلته موجود یم چې خُدائِ پاک ما ته راکړی دی. (۱۴) بیا لکه چې د هغه بچی انسانان دی، دغه شان عیسیٰ هم انسان شو د دې دپاره چې د مرگ په وسیله هغه څوک چې په مرگ یې قدرت حاصل وو، یعنی ابلیس، تباہ کړی (۱۵) او هغوی آزاد کړی څوک چې ټول عمر د مرگ د یرې په غلامۍ کښې گرفتار ؤو. (۱۶) ځکه چې په حقیقت کښې هغه د فرشتو دپاره نه، بلکې د ابراهیم د نسل مدد دپاره راغلو. (۱۷) هم دغه وجه ده چې عیسیٰ ته په هر لحاظ د خپلو وروڼو په شان جوړېدل په کار ؤو چې هغه د خُدائِ پاک په خدمت کولو کښې داسې لوی امام شی چې زړه سواندې او وفادار وی، او د خلقو د گناهونو دپاره د خپل ځان کفارو ورکړی. (۱۸) ځکه چې هغه په خپله په تکلیفونو کښې و آزمائیلې شو نو هغه د دې قابل دے چې د هغوی مدد وکړی څوک چې آزمائیلې کیري.

حضرت عیسیٰ د موسیٰ نه لوی دے

۳ (۱) نو ځکه اے پاکو وروڼو او خوبندو، تاسو چې په آسمانی بلنه کښې شریک یئ، په هغه رسول او مشر امام عیسیٰ غور وکړئ د چا چې مونږ اقرار کوو. (۲) هغه د هغه خُدائِ پاک وفادار شو چا چې هغه منتخب کړے وو او لکه څنگه چې موسیٰ د خُدائِ پاک په ټول کور کښې وفادار وو. (۳) خو عیسیٰ د موسیٰ نه زیات د جلال لائق دے، لکه څنگه چې د کور جوړونکے د کور نه زیات عزتمند وی. (۴) ځکه چې د هر یو کور څوک نه څوک جوړونکے وی، خو د ټولو څیزونو جوړونکے خُدائِ پاک دے. (۵) موسیٰ د خُدائِ پاک په ټول کور کښې د خادم په شان وفادار وو د دې دپاره چې د راتلونکو خبرو گواهی ورکړی. (۶) خو مسیح د زوی په حیثیت د خُدائِ په کور اختیارمند دے، او مونږ د هغه کور یو کة چرې مونږ په هغه اعتماد او فخر قائم پاتې شو چې د امید سره تعلق ساتی.

د خدائ د خلقو دپاره آرام

٧ په دې وجه څنگه چې روح القدس فرمائی چې، ”که تاسو نن ورځ د هغه آواز واورئ، ٨ نو خپل زړونه مه سختوئ څنگه چې مو د بغاوت په وخت کبني کړی ؤو او د آزمېښت په ورځ مو په بيابان کبني کړی ؤو، ٩ چرته چې ستاسو پلار نيکه زما جاج او آزمېښت وکړو او تر څلوېښتو کالو پورې هغوی زما کارونه وليدل. ١٠ په دې وجه زه هغې پيړۍ ته غصه وم او ما وفرمائيل چې همېشه د دوی زړونه زما نه لری شوی دی، او دوی زما لارې ونه پېژندلې. ١١ نو ما په خپله غصه کبني قسم وخورلو چې، کله به هم هغوی زما په آرام کبني داخل نه شی.“ ١٢ نو وروڼو او خوېندو، خبردار شی، په تاسو کبني دې د چا داسې بد او بې ايمانه زړه نه وی چې د ژوندی خدای پاک نه واورې. ١٣ بلکې هره ورځ يو بل له خبردارۍ ورکوئ، ترڅو چې نن ورځ ده نو چې په تاسو کبني څوک د گناه د فريب په وجه سخت زړه نه شی. ١٤ ځکه چې مونږ هم د مسيح سره شريک يو خو که مونږ په خپل اولنی باور تر آخره ټينگ او قائم پاتې شو. ١٥ لکه چې صحيفې فرمائی چې، ”که تاسو نن ورځ د هغه آواز واورئ، نو خپل زړونه مه سختوئ لکه چې تاسو د بغاوت په وخت کبني کړی ؤو.“ ١٦ نو اوس دا څوک وو چا چې هغه آواز واورېدو او بيا هم سرکشه شول؟ دا هغوی ټول نه ؤو چا چې د موسی په مشرۍ کبني مصر پرېښودو؟ ١٧ او خدای پاک د چا نه تر څلوېښتو کالو پورې خفه وو؟ ولې دا هغوی نه ؤو، چا چې گناه وکړه او د چا مړی چې په بيابان کبني پراته ؤو؟ ١٨ او چا ته هغه قسم وخورلو چې، هغوی به زما په آرام کبني داخل نه شی؟ نو دا هغوی نه ؤو چا چې نافرمانی وکړه؟ ١٩ نو مونږ وليدل چې د بې ايمانی په وجه هغوی د داخلېدو قابل نه شول.

٤ نو په دې وجه چې د هغه په آرام کبني د داخلېدو وعده لا کولواو ده، نو مونږ په دې یرېږو چې تاسو به هغې ته په رسېدو ناکامه شی. ٢ ځکه چې زيرې مونږ ته هم د

هغوی په شان راوړسېدو، خو هغه کلام چې هغوی واورېدو هغوی ته یې فائده ورنه کړه،
 ځکه چې هغوی په ایمان کېنې د هغوی سره په اتفاق نه و چا چې کلام واورېدو. (۳)
 او مونږ چا چې ایمان راوړو په هغه آرام کېنې داخلېږو لکه څنگه چې خدای پاک
 وفرمائیل چې، ”نو ما په خپله غصه کېنې قسم وخورلو چې، کله به هم هغوی زما په آرام
 کېنې داخل نه شی،“ که څه هم چې دا آرام د دنیا د جوړېدو نه مخکېنې تیار شوې وو.
 (۴) ځکه چې هغه په یوه موقع د اوومې ورځې په حقله داسې وفرمائیل چې، ”او خدای
 پاک په خپلو کارونو پوره کولو سره په اوومه ورځ څه ونه کړل.“ (۵) نو په هم دې خدای
 کېنې هغه بیا فرمائی چې، ”کله به هم هغوی زما په آرام کېنې داخل نه شی.“ (۶) چا
 چې په شروع کېنې دا زیرې واورېدو نو هغوی په هغه آرام کېنې داخل نه شول ځکه
 چې هغوی نافرمانی وکړله، خو بعضې خلق داسې دی چې په دې کېنې به داخل شی.
 (۷) نو بیا خدای پاک د دې آرام دپاره یوه خاص ورځ مقررې کړه او د دومره مودې نه
 پس هغه ورته د داؤد په کتاب کېنې ”د نن ورځ“ وفرمائیل، لکه څنگه چې هغه مخکېنې
 فرمائیلی و، ”که تاسو نن ورځ د هغه آواز واورئ، نو بیا خپل زړونه مه سختوئ.“ (۸)
 ځکه که چېرې یشوع هغوی په آرام کېنې داخل کړی وې نو خدای پاک به د هغې نه پس
 د بلې ورځې په حقله ذکر نه وو کړې. (۹) نو بیا د خدای پاک د خلقو دپاره د سبت
 ورځ د آرام ورځ تر اوسه انتظار کوی. (۱۰) ځکه هغه څوک چې د خدای پاک په آرام
 کېنې داخل شی، نو هغوی به هم د خدای پاک په شان د خپلو کارونو نه په آرام شی.
 (۱۱) نو راځئ چې مونږ په هغه آرام کېنې د داخلېدو دپاره هر کوشش وکړو نو چې په
 مونږ کېنې څوک هم د هغوی په شان د نافرمانی په وجه ناکامه نه شو. (۱۲) بې شکه چې
 د خدای پاک کلام ژوندی او اثرناک او د هرې دوه مخیزې توري نه زیات تېره دے،
 هغه د انسان د روح او ځان نه تېرېږي او جوړونه د پلو نه جدا کوی او د زړه د خیالونو
 او ارادو جاج اخلی. (۱۳) او د خدای پاک نه یو مخلوق هم پټ نه دے بلکې د هغه د
 سترگو د وړاندې ټول برینې او بې پردې پراته دی چا ته به چې مونږ حساب ورکوو.

حضرت عیسیٰ مشرِ امام دے

۱۴) زمونڊ داسې لوی مشرِ امام شته چې د آسمانونو نه تېر شو یعنی عیسیٰ چې د خدای پاک زوی دے، نور اخی چې مونږ د خپل ایمان په اقرار ټینگ پاتې شو. ۱۵) ځکه چې زمونږ داسې مشرِ امام نه دے څوک چې زمونږ په کمزورتیاو کښې مونږ سره همدردی ونه کړی بلکې هغه په ټولو خبرو کښې زمونږ په شان و آزمائیلے شو خو بیا هم بې گناه وو. ۱۶) نور اخی چې مونږ د خدای پاک د فضل تخت ته ځان په اعتماد سره ورنزدې کړو نو چې په مونږ رحم وشي او هغه فضل حاصل کړو چې د حاجت په وخت زمونږ مدد وکړی.

۵) هر مشرِ امام د انسانانو نه د دې دپاره منتخب کیری چې خدای پاک ته د خلقو نمائندگی وکړی او د انسانانو د گناهونو دپاره نذرانې او قربانۍ پېش کړی. ۱) او هغه د دې جوگه دے چې د ناپوهه او گمراهانو سره په نرمۍ سلوک وکړی ځکه چې په هغه کښې هم هغه شان کمزورتیا شته دے. ۲) نو په دې وجه هغه ضرور د خپلو او هم د خلقو د گناهونو دپاره قربانۍ پېش کوی. ۳) او هیڅوک هم په خپله د امامت دا عزت نه شی حاصلولے خو صرف د خدای پاک په مرضۍ یې حاصلولے شی لکه څنگه چې هارون حاصل کړے وو. ۴) دغه شان مسیح هم د مشرِ امام عزت پخپله حاصل نه کړو بلکې هغه، هغه چا منتخب کړو چا چې ورته فرمائیلی وُو چې، ”ته زما زوی یې او د نن نه زه ستا پلار شوم.“ ۵) لکه څنگه چې هغه په بل ځای کښې فرمائی چې، ”ته د مَلِکِ صِدْق په شان تل تر تله امام یې.“ ۶) کله چې عیسیٰ په زمکه ژوند تېرولو نو په هغه ورځو کښې هغه په چغو او اوبنکو بهېدلو سره خدای پاک ته دُعا او مِنت زاری وکړه چا چې هغه د مرگ نه بچ کولے شو، او د هغه دُعا قبوله شوه ځکه چې هغه په پوره توگه خپل ځان خدای پاک ته وقف کړے وو. ۷) اگر چې هغه زوی وو، خو د تکلیفونو په تېرولو هغه فرمانبرداری زده کړه. ۸) نو چې هغه کامل کړے شو نو هغه د

خپلو ټولو منونکو دپاره د ابدی خلاصون وسیله وگرځېدو. ﴿١٠﴾ او هغه د خدای پاک د طرفه د ملک صدق په شان مشر امام منتخب شو.

د گمراه کېدو خلاف خبردارۍ

﴿١١﴾ په دې حقله مونږ سره پیرې خبرې دی خو دا تشریح کول سخت کار دے، ځکه چې تاسو په پوهېدو کېنې سست یئ. ﴿١٢﴾ نو په دې وخت کېنې خو تاسو له اُستازان کېدل په کار وُو، خو تاسو ته د یو کس ضرورت دے چې د خدای پاک د کلام بنیادی اصول بیا در زده کړی، نو تاسو ته د ماشوم په شان د پيو ضرورت دے نه چې د سخت خوراک. ﴿١٣﴾ ځکه هر څوک چې پئ څښی، هغه لا ماشوم وی او د صداقت د کلام تجربه پي نه وی. ﴿١٤﴾ خو سخت خوراک د بالغه کسانو دپاره وی ځکه چې هغوی په تجربې سره د ښه او بد تر مینځه فرق کولے شی.

٦ ﴿١﴾ نور اځی چې د مسیح په حقله د ابتدائی تعلیم خبرې پرېږدو او د بلوغیت په طرف قدم اوچت کړو. مونږ ته د دې ابتدائی کارونو د بار بار کولو ضرورت نشته لکه د شرارت امیز عملونو نه توبه کول او په خدای پاک ایمان راوړل ﴿٢﴾ او تاسو ته نور د بیتسمو او لاس کېښودلو او د مرو نه د بیا ژوندی کېدلو او د تل عدالت په حقله د تعلیم ورکولو ضرورت نشته. ﴿٣﴾ او که د خدای پاک رضا وی نو مونږ به هم دغه کارونه کوو. ﴿٤﴾ ځکه چې هغوی ته دا ناممکنه ده چې بیا توبې ویستلو ته جوړ شی څوک چې یو ځل رڼا ته راغلی وی، او د آسمانی نعمتونو خوند پي اخستے وی، او په روح القدس کېنې شریک شوی وی ﴿٥﴾ او چې د خدای پاک د کلام نېکی او د راتلونکی زمانې د قوتونو مزه پي اخستی وی. ﴿٦﴾ او څوک چې د خدای پاک نه واورې نو دا ناممکنه ده چې څوک هغوی بیا توبه ویستلو ته راوړوی نو ځکه چې هغوی په خپله د خدای پاک زوی په دوهم ځل په سولی کوی او په خلقو کېنې پي شرموی. ﴿٧﴾ هغه زمکه چې د

باران په اوبو سیرابه شی کوم چې په هغې مسلسل ورپړی او د هغوی دپاره ښه فصل پیدا کوی څوک چې په هغې کښې کرونده کوی، نو هغه زمکه د خدای پاک د طرفه برکت مومی. (۸) خو که دا زمکه ازغی او جارې زرغونوی نو دا بې فائدې ده او زر به لعنتی شی او د دې انجام به سوزول وی. (۹) گرانو دوستانو، اگر چې مونږ ستاسو په حقله داسې خبرې کوو خو مونږ په دې باور نه یو چې دا به ستاسو په حقله وی. مونږ په دې خبره مطمئن یو چې د خلاصون نه به ښه مېوه تاسو ته ملاو شی. (۱۰) ځکه چې خدای پاک بې انصافه نه دے، هغه به ستاسو کار او هغه مینه هېره نه کړی چې د هغه د نوم د خاطره مو د مقدسینو په خدمت کولو کښې څرگنده کړه او اوس یې هم کوی. (۱۱) او مونږ دا غواړو چې په تاسو کښې دې هر یو په پوره امید سره تر آخره هم دغه شان کوشش کوی، (۱۲) نو د دې دپاره چې تاسو سست نه شی بلکې د هغوی په نقش قدم شی څوک چې د ایمان او صبر په وسیله د لوظ وارثان دی.

د خدای پاک پوخ لوظ

(۱۳) کله چې خدای پاک د ابراهیم سره لوظ وکړو نو د هغه نه بل څوک لوی نه وو چې قسم یې پرې کړی وے نو ځکه هغه په خپل نوم قسم وکړو. (۱۴) هغه وفرمائیل چې، ”زه به تا له په ربستیا په برکتونو برکتونه درکوم او ستا اولاد به ډېر زیاتوم.“ (۱۵) او دغه شان ابراهیم په صبر کولو هغه لوظ حاصل کړو. (۱۶) انسانان یقیناً چې د خپل ځان نه په لوی څیز قسم خوری او د هغوی د هر یو بحث آخری ثبوت د قسم سره وی. (۱۷) هم په دې طریقه کله چې خدای پاک وغوښتل چې د وعدې وارثانو ته خپل هغه نه بدلېدونکې مقصد نور هم روښانه کړی، نو هغه د دې د ضمانت دپاره قسم هم وکړو. (۱۸) نو د دې دواړو نه بدلېدونکو خبرو په وجه دا ناممکنه ده چې خدای پاک غلط ثابت شی، او مونږ چا چې په هغه کښې پناه اخستې ده نو مونږ دې په ډېره زړه ورتیا سره هغه امید راتینګ کړو چې زمونږ په وړاندې دے. (۱۹) دا زمونږ امید دے او دا زمونږ د ژوند دپاره

رښتینۍ او مضبوط لنگر دے او دا داسې اُمید دے چې د پردې دننه مقدس مقام ته رسېدلې دے، ﴿٢٠﴾ چرته چې عیسیٰ زموږ نه وړاندې زموږ دپاره لارو او د تل دپاره د مَلِكِ صِدْق په شان مشر امام جوړ شو.

د مَلِكِ صِدْق د اِمَامت طریقه

٧ ﴿١﴾ مَلِكِ صِدْق، د شالیم بادشاه او د خدای تعالیٰ یو امام وو. ابراهیم چې بادشاهانو له د ماتې ورکولو نه واپس راتلو نو مَلِكِ صِدْق سره ملاو شو نو هغه ابراهیم له برکت ورکړو. ﴿٢﴾ او بیا هغه ته ابراهیم د غنیمت لسمه حصه ورکړه. مَلِكِ صِدْق د نوم معنی ”د صداقت بادشاه ده“ او د شالیم بادشاه معنی ”د صلح بادشاه ده.“ ﴿٣﴾ هغه بې پلاره، بې مور، او بې نسب نامې دے. او نه د هغه د ژوند شروع او نه آخر شته، خو د خدای پاک د زوی په شان هغه تل تر تله امام دے. ﴿٤﴾ وگورئ هغه څومره عظیم انسان وو تر دې چې د قوم نیکه ابراهیم ورته د غنیمت د مال لسمه حصه ورکړه. ﴿٥﴾ او هر څوک چې د لیوی اولاد وی هغوی ته به امامت ملاویری او په شریعت کښې هغوی ته دا حکم دے چې د هغه خلقو نه چې د هغوی د خپل قوم نه دی هم لسمه حصه راغونډه کړی، که څه هم چې هغوی د ابراهیم اولاد هم وی. ﴿٦﴾ خو مَلِكِ صِدْق د هغوی د نسب نه جدا وو، هغه د ابراهیم نه هم لسمه حصه راغونډه کړه او مَلِكِ صِدْق ابراهیم له برکت ورکړو چا سره چې خدای پاک د مخکښې نه وعده کړې وه. ﴿٧﴾ په دې کښې د بحث خبره نشته چې ورکوټې د لوی نه برکت مومی. ﴿٨﴾ او هغه امامان څوک چې لسمه حصه راټولوی انسانان دی څوک چې مړ کېدونکی دی، خو مَلِكِ صِدْق د هغوی نه لوی دے، ځکه چې موږ ته وئیلې شوی دی چې هغه ژوند دے. ﴿٩﴾ نو موږ دا وئیلې شو چې لیوی څوک چې لسمه حصه راټولوی هغه په خپله د ابراهیم په وسیله لسمه حصه ورکړه. ﴿١٠﴾ ځکه کله چې مَلِكِ صِدْق د ابراهیم سره ملاو شو نو لیوی لا د خپل نیکه ابراهیم په وجود کښې وو. ﴿١١﴾ نو بیا که د لیوی امامانو په طریقه خلقو ته شریعت

ورکړې شو او د هغوی د طریقې په مطابق خلق کامل کېدې شول نو بیا د دې خبرې څه حاجت وو چې بل امام یعنی ملک صدق دې د هارون په ځای مقرر کړې شی. (۱۲)

ځکه کله چې په امامت کښې بدلون راشی نو بیا دا هم ضروری وی چې شریعت هم بدل کړې شی. (۱۳) نو چې د چا په حقله چې دا خبرې کیږي، هغه د بلې قبیلې دې د کومې نه چې کله هم چا د قربان گاه خدمت نه دې کړې. (۱۴) ځکه چې دا ښکاره خبره ده چې زمونږ مالک د یهوداه د قبیلې نه پیدا شو او د دې قبیلې په حقله موسی د امامت هیڅ ذکر نه دې کړې. (۱۵) دا خبره نوره هم صفا شوه د کله نه چې یو بل امام، لکه د ملک صدق په شان راښکاره شی، (۱۶) څوک چې د نسبي اصولو په مطابق نه، بلکې د غیر فانی ژوندون د قوت په مطابق امام مقرر شو. (۱۷) ځکه چې د هغه په حق کښې دا تصدیق شوی دې چې، ”ته به د ملک صدق په شان تل تر تله امام یې.“ (۱۸) غرض دا چې اولنی احکام یو طرف ته کړې شول ځکه چې دا کمزوری او بې کاره وو، (۱۹) ځکه چې شریعت هیڅ څیز کامل کړې نه دې، او د هغې په ځای یو قوی امید جوړ کړې شو چې د هغه په وسیله مونږ خدای پاک ته نزدې ورتلې شو. (۲۰) د هغه تصدیق د قسم سره وشو. نور امامان بغیر د قسم نه مقرر شوی وو، (۲۱) خو عیسی په قسم سره امام مقرر کړې شو ځکه چې خدای پاک په خپله هغه ته وفرمائیل چې، ”مالک قسم وخورو او هغه به د دې نه وروستو نه شی چې ته به د تل دپاره امام یې.“ (۲۲) هم د دې قسم په وجه عیسی د یوې قوی وعدې ضامن شو. (۲۳) پخوا د رواج په مطابق د امامانو شمېر زیات وو ځکه چې مرگ هغوی د خدمت کولو په عهد قائم پرې نه ښودل. (۲۴) خو د عیسی امامت ابدی دې ځکه چې هغه تل تر تله ژوندی دې. (۲۵) نو په دې وجه هغه اوس او همپشه کولې شی چې څوک هم د هغه په وسیله خدای پاک ته راځی هغه هغوی ته خلاصون ورکولې شی ځکه چې هغه د هغوی د شفاعت دپاره همپشه ژوندی دې. (۲۶) ځکه چې مونږ ته هم د داسې مشر امام ضرورت دې چې هغه پاک او معصوم او بې داغه وی، او د گناهکارانو نه جدا او د آسمانونو نه اوچت وی. (۲۷) او هغه دې د نورو مشرانو امامانو په شان د دې محتاج نه وی چې هره ورځ اول د خپلو گناهونو دپاره او

بیا د اُمت د گناھونو دپاره قربانی ورکوی ځکه چې دا کار هغه په یو ځل د ټولو دپاره وکړو کله چې یې خپل ځان قربان کړو. (۲۸) نو شریعت داسې خلق مشران امامان مقرر وی چې کمزوری وی، خو د شریعت نه وروستو خدای پاک خپل زوی په قسم خوړلو سره امام مقرر کړو، څوک چې د تل دپاره کامل کړی شوی دے.

حضرت عیسیٰ د غوره لوظ مشر امام

۱) اوس چې کومې خبرې مونږ کوو په هغې کښې د ټولو نه اهمه خبره دا ده چې زمونږ یو داسې مشر امام دے څوک چې په آسمانونو کښې د قادر مطلق خدای د تخت بنی لاس ته ناست دے. (۲) هغه په هغه مقدس ځای او هغه حقیقی خپمې کښې خادم دے چې انسان نه بلکې مالک خدای ودرولې ده. (۳) ځکه چې هر مشر امام د نذارانو او قربانو ورکولو دپاره مقرر دے، نو په کار دی چې زمونږ د امام سره هم د ورکولو دپاره څه وی. (۴) که هغه په زمکه وے نو هغه به امام نه وے، ځکه چې نور امامان شته دے چې د شریعت په مطابق نذرانې پېش کړی. (۵) هغوی چې په مقدس ځای کښې عبادت کوی، نو هغه د هغه آسمانی عبادت نقل او تصویر دے. ځکه چې موسیٰ کله خپمه ودروله نو هغه ته دا هدایت ورکړی شو چې، ”گوره چې دا د هغې نقشی په مطابق جوړه کړې چې کومه ما درته په غره باندې ښودلې ده.“ (۶) خو کوم خدمت چې عیسیٰ ته ورکړی شوی دے د زور لوظ نه د هغه مینځگرتوب پېر زیات بهتر دے ځکه چې دا لوظ د ښه وعدو په بنیاد شوی دے. (۷) ځکه چې که اولنې لوظ بې نقصه وو نو بیا به د دویم لوظ ضرورت نه پېښېدو. (۸) خو خدای پاک په خلقو کښې نقصان پېدا کړو او هغه وفرمائیل، ”مالک فرمائی چې هغه وخت راروان دے چې زه به د اسرائیل او د یهوداه د خلقو سره یو نوے لوظ وکړم. (۹) دا به د هغه لوظ په شان نه وی کوم چې ما د هغوی د پلار نیکه سره کړی وو کله چې ما هغوی د لاس نه ونيول او د مصر نه مې بهر وویستل، ځکه چې هغوی ما سره کړی لوظ مات کړو. نو زه به هم د

هغوی خه پرواه نه کوم، مالک فرمائی. (۱۰) خو دا هغه نوے لوظ دے کوم به چې زه پس د دې نه د بنی اسرائیلو د قبیلې سره وکړم، زه به خپل شریعت د هغوی په مازغو کښې واچوم او د هغوی په زړونو باندې به یې ولیکم. زه به د هغوی خدای پاک یم او هغوی به زما خلق وی. (۱۱) نور به د هغوی نه یو کس هم خپل گاونډی ته، او یا خپل ورور ته دا تعلیم نه ورکوی چې مالک خدای وپېژنه، ځکه چې د وړو نه واخله تر لویو پورې به هغوی ټول ما پېژنی. (۱۲) ځکه چې زه به د هغوی په قصورونو رحم کوم او زه به نور د هغوی گناهونه هیڅکله نه یادوم. (۱۳) کله چې خدای پاک د نوې لوظ خبرې وکړې نو اولنې یې منسوخ کړو، او کوم څیز چې منسوخ او زور شی هغه به زر فنا شی.

دُنیاوی او آسمانی عبادتخانی

۹ (۱) غرض دا چې په اولنی لوظ کښې هم د عبادت او د زمکنی عبادتخانی هدایت وو. (۲) نو یوه خېمه جوړه کړې شوه چې په اوله حصه کښې ډیوټ، مېز او پېش کړې شوې روتی وې، چې ورته مقدس ځای وائی. (۳) او د دویمې پردې نه وروستو هغه خېمه وه چې ورته زیات مقدس ځای وائی. (۴) په هغې کښې د سرو زرو د خوشبو قربان گاه او د لوظ صندوق وو چې په څلورو واړو طرفو یې سره زر لگېدلی ؤو. په دې کښې د من نه پک یو د سرو زرو منگې، او د هارون زرغونه شوې امسا، او د کانو تختی چې پرې حکمونه لیکلې شوی ؤو. (۵) د لوظ صندوق دپاسه د وزرو والا مخلوق جوړ شوی ؤو چې د کفارې په تخت یې سورې کړې وو. مونږ اوس دا خبرې په نور تفصیل نه شو بیانولې. (۶) هر کله چې دا څیزونه دغه شان تیار کړې شول نو اولنی خېمې ته به امامان همپشه وخت په وخت ورننوتل او خپل د عبادت کار به یې کولو. (۷) خو دویمې ته صرف مشر امام په ټول کال کښې یو ځل ورتلو، او بغېر د هغه وینې نه نه ورتلو چې هغه د ځان دپاره او د اُمت د ناپوهی د گناهونو دپاره پېش کوله. (۸) په دې طریقو روح القدس دا اشاره کوی چې تر اوسه پورې زیات مقدس ځای ته لار

خلاصه شوې نه ده لا ترڅو چې پخوانۍ خېمه ولاړه وه. (۹) دا خېمه د موجوده زمانې يو مثال دى او په دې كېنې داسې نذرونه او قربانۍ وركړې شوې چې په هغې د عبادت كوونكي ضمير پاك كولى نه شو. (۱۰) بلکې د هغوى تعلق تش د خوراك خېناك او د پاكېدو تر مختلفو رسمونو پورې وو. دا احكامات تر هغې پورې مقرر دي ترڅو چې هغه وخت راشي چې هر څه صحيح كړي. (۱۱) خو كله چې مسيح د بنو څيزونو دپاره د مشر امام په طور راغى نو هغه په هغه لويه او كامله خېمه كېنې خدمت وكړو، چې انسان هغه خېمه نه ده جوړه كړې او نه هغه د دې دنيا ده. (۱۲) هغه يو ځل د ټولو دپاره زيات مقدس ځاى ته ننوتو، د چپلو او سخو وينو سره نه بلکې په خپله وينه يې دغه رنگ ابدى خلاصون زمونږ دپاره حاصل كړو. (۱۳) كه چېرې د چپلو او غويانو په وينو نوستلو او د سخو په ايرو سره ناپاك خلق او د هغوى بدنونه پاك كولى شي، (۱۴) نو د مسيح په وينه به لا نور څومره پاك شي، چا چې د ابدى روح په وسيله خپل ځان ځدائ پاك ته د بې عېبه قربانۍ په طور پېش كړو، چې هغه زمونږ ضمير شرارت اميز عملونو نه پاك كړي او چې مونږ د ژوندۍ ځدائ پاك عبادت وكړو. (۱۵) په دې وجه مسيح د نوى لوظ مينځگړې دى. نو مقصد يې دا دى چې څوك ځدائ پاك بللى دى چې هغوى هغه وعده كړې شوې ابدى ميراث حاصل كړي، ځكه چې كومه قربانۍ چې مسيح وركړه هغې هغوى د هغه اولنى لوظ د خطاگانو نه آزاد كړل. (۱۶) ځكه چرته چې وصيت دى هلته د وصيت كوونكى مرگ ثابتول هم ضرورى دى، (۱۷) ځكه چې وصيت د مرگ نه پس جارى كيږي او ترڅو چې وصيت كوونكې ژوندې وي تر هغې دا وصيت نه جارى كيږي. (۱۸) هم دغسې اولنى لوظ هم بغېر د وينې نه نه وو شوى. (۱۹) ځكه چې كله موسى ټول امت ته د شريعت هر يو حكم واورولو نو هغه د سخو او چپلو وينه د اوبو او سرې وړۍ او د ويلنې سره راواخسته او په خپله يې په هغه كتاب او په ټول امت ونوستله، (۲۰) او هغه وفرمائيل چې، ”دا د هغې لوظ وينه ده د كوم حكم چې ځدائ پاك تاسو له دركړې دى.“ (۲۱) او هم دغه شان هغه په خېمه كېنې او په عبادت كېنې استعمالدونكو ټولو څيزونو باندې وينه ونوستله. (۲۲) په حقيقت كېنې ټول څيزونه د

شريعة په مطابق وینه پاکوی، او بغير د وینې د تویولو نه د گناهونو معافی نه کیږی.

د حضرت عیسیٰ مسیح په قربانی گناه ختمیږی

۲۳) د آسمانی څیزونو نمونې دپاره دا ضروری وه چې هغه په دې طریقې پاک کړی شی، خو آسمانی څیزونو ته په خپله د دې نه د بښې قربانی ضرورت دی. ۲۴) ځکه چې مسیح هغه مقدس ځای ته وړ داخل نه شو چې په انسانی لاسونو جوړ وو چې د حقیقی عبادتخانی نقل وو، بلکې هغه په خپله په آسمان کېنې داخل شو چې د ځدای پاک په حضور کېنې زمونږ دپاره حاضر شی. ۲۵) هغه آسمان ته د خپل ځان د بار بار قربانی پیش کولو دپاره داخل نه شو ځنګه چې مشر امام په زمکه باندې کال په کال هغه زیات مقدس ځای ته د ځناورو د وینې سره ورننوځی. ۲۶) ځکه چې داسې به هغه د دنیا د پیدایښت نه دا تکلیف بیا بیا زغملو. خو داسې نه ده هغه اوس په یو ځل د زمانې په آخر د ټولو دپاره رابنکاره شو چې د خپلې قربانی په وسیله گناه ختمه کړی. ۲۷) او لکه چې ځنګه د بنی آدم دپاره یو ځل مړ کېدل مقرر دی، او د هغې نه پس به عدالت ته وړاندې کیږی، ۲۸) نو مسیح هم هغه شان یو ځل د پېرو خلقو د گناه وړلو دپاره قربان شوې دی. نو دوهم ځل چې هغه بنکاره شی نو د گناه د قربانی دپاره نه، بلکې د هغوی د دپاره څوک چې په پېره مینه د هغه انتظار کوی.

۱۰) ځکه چې شریعت صرف د راتلونکو ښو څیزونو سورې دی او د هغه حقیقی څیزونو اصلی شکل نه دی، او کومې قربانی چې هر کال بې ناغې کولې شی دا کله هم هغه خلق کاملولې نه شی څوک چې د ځدای پاک عبادت کوی. ۲) که چېرې هغوی مکمل پاکوالې ورکولې شو، نو دا قربانی به ختمې شوې وې او عبادت کوونکی به یو ځل د تل دپاره پاک شوی و نو بیا به هغوی خپل ځان گناه گار نه گڼلو. ۳) بلکې دا قربانیانې هر کال گناهونه ریاډوی. ۴) ځکه چې دا ممکنه نه ده چې د غویانو او

ڇڀلو وينه گناهونه لڙي ڪري. (۵) ڇڪه خو ڪلهه ڇي مسيح دُنيا ته راغلو نو هغه

وفرمائيل ڇي، ”تا قرباني او نذرانه خوشه نه ڪڙه بلڪي تا زما ڊپاره يو بدن تيار ڪڙو. (۶)

په سوزڊلي نذرانه او د گناه په نذرانه ته خوشحاله نه وي. (۷) بيا ما وفرمائيل، وگوره

خدايه پاڪه، زه راغلم ڇي ستا مرضي پوره ڪڙم، اے خدايه پاڪه، د ڪتاب مقدس په پاڻو

ڪبني يي زما په حقله دا ليڪلي دي.“ (۸) مسيح اول وفرمائيل ڇي، ”نه خو تا قرباني او

نذرونه او پوره سوزڊونڪي نذراني او د گناه نذراني خوشي ڪڙي او نه په هغي خوشحاله

شوي وي“ ڪه ڇه هم ڇي دا قرباني د شريعت په مطابق پيش ڪڙي. (۹) او بيا هغه دا

وفرمائيل ڇي، ”وگوره، زه راغلم ڇي ستا مرضي پوره ڪڙم.“ هغه اولني قرباني ڇڪه

منسوخ ڪوي ڇي دوپمه قرباني هغه خائي ونيسي. (۱۰) او د خدائي پاڪ د مرضي په

وسيله مونږ د عيسي مسيح د بدن د يو ځل قربانڊو په وجه د همپشه ڊپاره پاڪ ڪڙي

شو. (۱۱) او هر يو امام روزانه د هغه خدمت ڪبني ولاڙ وي او هم هغه يو رنگ قرباني بيا

بيا پيش ڪوي ڪومي ڇي هيڅڪله هم گناهونه نه شي ختمولي. (۱۲) خو ڪلهه ڇي مسيح د

همپشه ڊپاره د گناهونو د ختمولو ڊپاره يوه قرباني ورڪڙه نو بيا هغه د خدائي پاڪ بني

لاس ته ڪبنياستو. (۱۳) او د هغه وخت نه په دي انتظار دے ڇي د هغه دشمنان د هغه د

پينو د لاندي ڪڙي شي. (۱۴) ڇڪه ڇي هغه د يوې قرباني ورڪولو په وسيله هغوي د

همپشه ڊپاره ڪامل ڪڙل څوڪ ڇي پاڪ ڪڙي شوي دي. (۱۵) او روح القدس هم مونږ ته

دغه گواهي راڪوي ڇڪه ڇي هغه فرمائي ڇي، (۱۶) ”خو دا هغه نوي لوظ دے ڪوم به

ڇي زه پس د دي نه د بني اسرائيلو د قبيلي سره وڪڙم، زه به خپل شريعت د هغوي په

مازغو ڪبني واچوم او د هغوي په زړونو باندي به يي وليڪم.“ (۱۷) او بيا دا هم فرمائي

ڇي، ”زه به د هغوي گناهونه او بي شرعي ڪارونه نور بيا ڪلهه هم ياد نه ڪڙم.“ (۱۸) او ڇي

د هغوي معافي شوې ده نو بيا نور د گناهونو ڊپاره د قرباني پيش ڪولو حاجت نشته.

نصيحت او خبرداري

۱۹) نو په دې وجه اے وروڼو او خوښو، مونږ د عیسیٰ د وینې په سبب زیات مقدس
 ځای ته په اطمینان سره ورننوځو. ۲۰) هغه د خپل مرگ په وسیله د ژوندون دپاره یوه
 نوې لار د پردې د مینځ نه کولاو کړه، ۲۱) نو ځکه چې مونږ سره لوی امام دے څوک
 چې د خدای پاک د کور مختیار دے، ۲۲) نو راځی چې د زړه د اخلاصه او په پوره
 باور سره د خدای پاک په حضور کښې داخل شو. ځکه چې زمونږ په گناه گار ضمیر د
 مسیح وینه نوستلے شوې ده چې مونږ پاک کړی، او زمونږ بدن په پاکو اوبو سره
 وینځلے شوے دے. ۲۳) راځی چې مونږ د خپل اُمید په اقرار کولو بغیر د یرپدو نه
 کلک ودرېزو ځکه چا چې لوظ کړے دے هغه وفادار دے. ۲۴) او راځی چې سوچ
 وکړو چې څنگه یو بل ته د مینې او نېکو کارونو د کولو ترغیب ورکوو. ۲۵) او چې مونږ
 په خپلو کښې د جماعت د راټولېدو نه منع نه شو څنگه چې د ځینو خلقو عادت دے،
 بلکې یو بل له پادگیرنه ورکړی، او څنگه چې تاسو د مالک ورځ په رانزدې کېدو وینئ.
 ۲۶) که چېرې مونږ د حق د پېژندلو نه پس هم قصداً گناهونه کوو نو بیا زمونږ د گناهونو
 دپاره د یوې قربانۍ هم څه فائده نشته. ۲۷) خو یو یروونکے عدالت او غضبناک اور
 پاتې دے چې د خدای پاک مخالفین به وسوزوی. ۲۸) هر څوک هم چې د موسیٰ
 شریعت نه منی هغه به د دوو یا درېو گواهانو په گواهی بغیر د څه رحم نه هلاک کړے
 شی، ۲۹) نو تاسو سوچ وکړئ چې هغوی به د څومره زیاتې سزا لائق وگرځی چا چې د
 خدای پاک زوی سپک گڼلے وی، او د لوظ وینه چې هغوی پرې پاک شوی و د هغې
 بې حرمتی کړی وی، او د فضل د روح بې عزتی یې کړی وی؟ ۳۰) ځکه چې مونږ هغه
 پېژنو چا چې فرمائیلى دی چې، ”بدل اخستل زما کار دے، بدل به زه اخلم،“ او بیا دا
 چې، ”مالک به د خپل اُمت عدالت کوی.“ ۳۱) د ژوندی خدای پاک په لاسونو کښې
 ورتلل دپره هیبتناکه خبره ده. ۳۲) خو هغه اولنی ورځې رایادې کړئ کله چې د خدای
 پاک نور په تاسو وځلېدو، نو تاسو په سخت وخت کښې مصیبتونه وزغمل او قائم پاتې
 شوی. ۳۳) تاسو په څو څو کرته بې عزته او د مصیبتونو په وجه د خلقو تماشه شوی، او
 کله کله تاسو د هغوی په بد سلوکی کښې هم مدد وکړو چا چې دا مصیبتونه زغمل، ۳۴)

د قېديانو سره تاسو همدردی وکړه، او تاسو د خپل مال لوټ کېدل په خوشحالی سره منظور کړل، ځکه چې تاسو په دې پوهه وئ چې تاسو سره یو بهتر او د تل میراث دے. (۲۵) نو په دې وجه خپله زړه ورتیا مۀ پرېږدئ ځکه چې د دې ډېر اجر دے. (۲۶) نو تاسو ته د صبر ضرورت دے نو چې کله تاسو د خدای پاک مرضی پوره کړئ نو تاسو به دا لوظ کړے شوی څیزونه حاصل کړئ. (۲۷) ځکه، ”اوس ډېر لږ وخت دے چې څوک چې راتلونکے دے هغه به راشی او ایسار به نۀ شی. (۲۸) څوک چې صادق وی هغه به په ایمان پائی. او زما زړه د هغوی نه خوشحاله نۀ دے څوک چې د ایمان نه وروستو کیري.“ (۲۹) خو مونږ هغه خلق نۀ یو څوک چې ایمان نه وروستو شی او بیا هلاک شی، خو مونږ وفادار خلق یو څوک چې به بچ شی.

د ایمان لوی مثالونه

۱۱ (۱) نو ایمان دا دے چې په هغه څیزونو باور وکړو چې د کوم په امید یو، او په نالیدلو څیزونو یقین وکړو. (۲) په حقیقت کبني زمونږ مشرانو د ایمان په وسیله د خدای پاک قبولیت حاصل کړو. (۳) د ایمان په وسیله مونږ ته پته ده چې عالمونه د خدای پاک په کلام جوړ شوی دی، نو چې څۀ په نظر راځی هغه د هغه څیزونو نه جوړ شوی دی کوم چې په نظر نۀ ښکاري. (۴) د ایمان په وسیله د خدای پاک دپاره هابیل د قاین نه بهتره قربانی پېش کړه، او هم د دې په وسیله هغه د صادق په توگه منظور شو، او خدای پاک په خپله د هغه قربانی قبوله کړه، هغه مړ شو، خو د خپل ایمان په وسیله هغه زمونږ دپاره یو مثال پېش کړو. (۵) د ایمان په وسیله حنوک مړ نۀ شو بلکې آسمان ته ژوندے پورته کړے شو. هغه هیچا ونۀ موندلو ځکه چې خدای پاک هغه بره اوچت کړے وو، ځکه چې د هغه د پورته کېدو نه مخکبني دا گواهی ورکړے شوه چې د هغه نه خدای پاک راضی دے. (۶) او بغیر د ایمان نه د خدای پاک خوشحالول ناممکن دی، ځکه چې څوک خدای پاک ته راځی هغوی ته په دې ایمان راوړل په کار دی چې

هغه موجود دے او چې څوک هغه لټوی، هغوی ته اجر ورکوی. (۷) د ایمان په وسیله نوح د هغه څیزونو په باب کښې چې تر هغه وخته په نظر نه راتلل، هدایت وموندو او د خپل خاندان د بچ کولو دپاره یې کښتۍ جوړه کړه. هغه د خپل ایمان په وسیله ټوله دنیا مجرمه کړه او د هغه صداقت وارث شو چې د ایمان په سبب وو. (۸) د ایمان په وسیله کله چې ابراهیم وبللے شو نو هغه حکم یې ومنلو او هغه ځای ته لاړو کوم چې هغه ته په میراث کښې ملاوېدونکے وو، او ورته دا پته نه وه چې چرته روان دے خو بیا هم د خپل ملک نه روان شو. (۹) او د ایمان په وسیله په هغه ملک کښې د مسافرو په شان دېره شو د کوم چې ورسره لوظ شوے وو، او سره د اسحاق او یعقوب چې هغوی هم په هغه لوظ وارثان و، په خپمو کښې اوسېدل. (۱۰) ځکه چې ابراهیم د هغه مضبوط ښار لیدو امید ساتلو چې د منصوبې ماهر او جوړوونکے یې ځدای پاک دے. (۱۱) هم د ایمان په وسیله ساره د ماشوم پیدا کولو طاقت وموندو، اگر که هغه پېره بوږی او شنډه هم وه خو د هغې دا ایمان وو چې ځدای پاک به خپل لوظ پوره کوی. (۱۲) نو په دې وجه بیا د یو سړی نه چې د مړی په شان وو، چې په آسمان کښې څومره ستوری دی او چې د سمندر په غاړه څومره شگې دی بې شمېره اولاد پیدا شو. (۱۳) هغه ټول خلق مړه شول د چا چې تر مرگ پورې د ځدای پاک په ورکړے شوی لوظ ایمان وو. هغوی ته هغه څه ملاو نه شو د کوم څیز چې لوظ شوے وو خو هغوی د لرې نه دا ولیدو او ورته خوشحاله شول. هغوی دا خبره قبوله کړه چې په زمکه هغوی مسافر او غېر ملکیان و. (۱۴) ځکه چې کوم خلق دغه شان خبرې کوی، د هغوی نه د دې خبرې پته لگی چې هغوی د خپل ملک په تلاش کښې دی. (۱۵) که هغوی د هغه ملک ارمان کولو د کوم نه چې هغوی راوتلی و، نو هغوی ته د واپس تللو موقع وه. (۱۶) خو په حقیقت کښې هغوی د یو بهتر ځای، یعنی د آسمانی ملک په تلاش کښې و، نو ځکه ځدای پاک په دې نه شرمیږی چې د هغوی ځدای پاک دې وبللے شی، نو هغه هغوی له یو ښار تیار کړے دے. (۱۷) هم د ایمان په وسیله ابراهیم د آزمېښت په وخت اسحاق د قربانۍ په توگه پیش کړو. ابراهیم چا سره چې ځدای پاک لوظونه کړی و هغه دې ته تیار شو چې خپل

يکي يو زوئ قربان کړی، ﴿١٨﴾ که څه هم چې خدای پاک فرمائیلی و، ”چې هم د
اسحاق نه به ستا نسل قائم وی.“ ﴿١٩﴾ ځکه چې د ابراهیم په دې ایمان وو چې خدای
پاک د مرو نه د بیا ژوندی کېدلو قدرت لری، نو څنگه چې هغه وئیل نو هم هغسې یې هغه
د مرو نه بیا ژوندی وموندلو. ﴿٢٠﴾ هم د ایمان په وسیله اسحاق یعقوب او عیسو دواړو
ته د مستقبل برکت ورکړو. ﴿٢١﴾ هم د ایمان په وسیله یعقوب چې کله مړ کېدو د یوسف
وړو زامنو ته یې برکت ورکړو او د خپلې امسا په سر یې د تکیه کولو سره سجده وکړه.
﴿٢٢﴾ هم د ایمان په وسیله کله چې د یوسف مرگ نزدې شو نو د بنی اسرائیلو د مصر نه
د وتلو هدایت یې وکړو او د خپلو هډوکو د بنخولو په حقله یې حکم ورکړو. ﴿٢٣﴾ هم د
ایمان په وسیله د موسی مور پلار د هغه د پېداېښت نه پس تر درېو میاشتو پورې هغه پټ
وساتلو ځکه چې هغوی ولیدل چې ماشوم ښکلې دے او هغوی د بادشاه د حکم نه ونه
یرېدل. ﴿٢٤﴾ د ایمان په وسیله موسی چې کله لوی شو نو د فرعون د لور د زوی بلو نه
یې انکار وکړو. ﴿٢٥﴾ هغه د عارضی ژوندون د یو څو ورځو عېش عشرت او گناه په
ځای د خدای پاک د اُمت سره د بد سلوک زغمل زیات خوښ کړل. ﴿٢٦﴾ هغه د مسیح
دپاره بد سلوک زغمل د مصر د خزانو نه لوی دولت وگڼلو ځکه چې د هغه نظر په لوی
اجر حاصلولو وو. ﴿٢٧﴾ هم د ایمان په وسیله موسی مصر پرېښودو او د بادشاه د قهر نه
ونه یرېدو، او خپل سفر یې جاری وساتلو ځکه چې د هغه نظر په نالیدلی خدای پاک
باندې وو او پرې قائم پاتې شو. ﴿٢٨﴾ هم د ایمان په وسیله موسی بنی اسرائیلو ته د فسح
اختر کولو حکم وکړو او د دروازو په دُشلونو باندې یې په وینه نوستلو عمل وکړو د دې
دپاره چې د مرگ فرېشته د دوی اول پېدا شوی زامن هلاک نه کړی. ﴿٢٩﴾ او د ایمان په
وسيله بنی اسرائیل په بحر قُلمز داسې پورې وتل لکه چې په وچه زمکه، خو کله چې
مصریانو د پورې وتو کوشش وکړو نو غرق شول. ﴿٣٠﴾ هم د ایمان په وسیله د یریحو
ښار دېوالونه د بنی اسرائیلو تر اوو ورځو پورې گېرچاپېره تاوېدلو نه پس راوښل. ﴿٣١﴾
هم د ایمان په وسیله راحب کنجره د نافرمانو سره هلاکه نه شوه ځکه چې هغې اسرائیلی
جاسوسان په خیر قبول کړی و. ﴿٣٢﴾ او نور زه څه ووايم؟ ځکه دومره وخت راسره

نشته چي د جدعون، برق، سمسون، جفتاه، داؤد، سموئيل او د نورو نبیانو حال بیان کړم. (۳۳) هغوی د ایمان په وسیله بادشاهی فتح کړې، د عدل او انصاف حکومت یې قائم کړو او هغه لوظونه چې خدای پاک کړي وې موندل، د زموږ خولې یې بندې کړې، (۳۴) د اور تاو یې بند کړو، او د توري د مخ نه بچ شول. هغوی په کمزورتیا کښې طاقت حاصل کړو، په جنگ کښې طاقتور شول او د غېرو ملکونو فوجونه یې په تېښته کړل. (۳۵) ښځو خپل مړي بیا ژوندی وموندل. ځینو په ځان وهل ټکول تیر کړل، رهائی یې منظوره نه کړه، د دې دپاره چې هغوی ته بهتر قیامت حاصل شی. (۳۶) په ځینو پورې یې ټوټې وکړې، په کوږو یې ووهل، او څه یې په زنجیرونو وتړل او په قېد کښې یې واچول. (۳۷) ځینې یې سنگسار کړل، او په اړه یې وڅیرل، په تورو یې مړه کړل، د گډو بیزو څرمنې یې اغوستې وې، په محتاجی، په مصیبت، د بد سلوکی په حالت کښې سروهلی بروهلی گرځېدل. (۳۸) دنیا د هغوی لائقه نه وه، هغوی په دشتو، غرونو او د زمکې په غارونو او سوږو کښې هواگیر وگرځېدل. (۳۹) د خپل ایمان په وجه د هغوی ټولو ښه تعریف وشو، خو هغه څه ورته ملاو نه شول د کوم چې ورسره لوظ شوی وو. (۴۰) نو خدای پاک زمونږ دپاره یوه ښه منصوبه جوړه کړې وه، هغه دا چې زمونږ سره به هغوی کامل کړي شی.

د خدای پاک تربیت ورکول

۱۲ (۱) نو په دې وجه بیا چې د گواهانو دومره لویه گڼه زمونږ نه چاپېره ده نو راځئ چې مونږ هم هر یو پیتي او هغه گناه چې مونږ په آسانی سره انښلوی د ځان نه لرې کړو، او راځئ چې په هغه منډه کښې په صبر سره وزغلو چې مونږ له مقرر ده. (۲) او عیسی چې د ایمان بانی او کاملونکې دې هغه ته وگورو چا چې د خوشحالی حاصلولو دپاره د سولې مرگ وزغملو او د دې په بې عزتی ونه شرمېدلو او د خدای پاک د تخت په ښی لاس کښېناستو. (۳) په هغه چا غور وکړئ چا چې د گناهکارانو خلقو دومره

مخالفت وزغملو، نو چې تاسو ستړی او بې همته نه شئ. ﴿٤﴾ ستاسو د گناه خلاف جنگ کښې تاسو لا تر اوسه دې حد پورې نه یئ رسېدلی چې په کښې ستاسو وینه تویه شوی وی. ﴿٥﴾ او تاسو هغه نصیحت هېر کړې دے چې تاسو له د زامنو په شان په دې ټکو درکړې شو چې، ”زما زوی، د مالک تنبیه سپکه مۀ گڼه، چې هر کله چې هغه تا ملامتوی، نو بې زړۀ کپړه مه. ﴿٦﴾ ځکه چا سره چې مالک خدای مینه کوی نو د هغه تنبیه هم کوی. او هغه هر هغه چا له سزا هم ورکوی چې هغه یې د خپل زوی په توگه قبول کړی.“ ﴿٧﴾ تاسو تنبیه وزغمئ، خدای پاک تاسو سره د زامنو په شان سلوک کوی. پلار د هر یو زوی تنبیه کوی. ﴿٨﴾ او کۀ تاسو له هغه تنبیه درنۀ کړې شی په کومه کښې چې ټول بچی شریک دی نو تاسو حرامیان شوی، نه چې زامن. ﴿٩﴾ د دې نه علاوه زمونږ انساني پلاران څوک چې مونږ تنبیه کوی نو په دې وجه مونږ د هغوی عزت کوو. نو مونږ به د دې نه څومره زیاته د هغه چا تابعداری کوو څوک چې زمونږ روحانی پلار دے او مونږ له ژوند راکوی؟ ﴿١٠﴾ هغوی خو د لږ وخت دپاره د خپلې پوهې په مطابق زمونږ تنبیه کوی، خو د خدای پاک تنبیه کول زمونږ د فائدې دپاره دی ترڅو چې مونږ د هغه په پاکوالی کښې شامل شو. ﴿١١﴾ همپشه په تنبیه کولو کښې مزه نه وی بلکې هغه دردناک وی. خو وروستو دا د هغوی دپاره د صداقت او امن مېوه ونیسی د چا چې تنبیه شوی وی. ﴿١٢﴾ نو په دې وجه خپل کمزوری لاسونه او پښې مضبوطې کړئ. ﴿١٣﴾ د خپلو پښو دپاره نېغې لارې خوښې کړئ ځکه څوک چې شل گوډ دی چې هغوی درز ونۀ خوری بلکې مضبوط شی.

د خدای پاک د فضل رد کولو په خلاف خبردارئ

﴿١٤﴾ ټولو سره د صلح کوشش کوئ او د هغې پاکیزگی طلبگار اوسئ د کومې نه بغېر چې به هیڅوک مالک ونۀ وینی. ﴿١٥﴾ خو دې ته گورئ چې څوک د خدای پاک د فضل نه پاتې نه شی، او هسې نه چې چرته زهریله جرړه راونه ټوکیري او ستاسو دپاره د

عذاب سبب شی او د هغې په سبب ډېر خلق پلټت شی. (۱۶) او د دې خبرې خیال ساتئ چې په تاسو کښې څوک د عیسو په شان زناکار او بې دینه نه شی چا چې د یو وخت د روتې په بدل کښې د خپلې مشرۍ حق خرڅ کړو. (۱۷) نو تاسو ته پته ده چې کله بیا هغه وروستو د برکت وارث کېدل غوښتل نو هغه نامنظور شو. او هغه ته د توبې ویستلو موقع ملاو نه شوه سره د دې چې هغه په ویر ژړا په هغه برکت پسې ډېر لټون وکړو. (۱۸) نو تاسو هغه غر ته نه یئ راغلی چې به د اور شغلو، تیاری، تورتم او طوفان راگېرولو، لکه څنگه چې بنی اسرائیل د سینا غره ته راغلی وو. (۱۹) او کله چې د بیگل آواز او کلام خلقو واورېدو نو هغوی منت وکړو چې مونږ سره دې نور کلام ونه کړئ شی. (۲۰) نو هغوی دا حکم برداشت نه کړئ شو چې، ”که یو ځناور هم د دې غر سره ولگي نو هغه دې په کاپو مړ کړئ شی.“ (۲۱) هغه منظر په رښتیا سره داسې هیبتناک وو چې موسی وفرمائیل چې، ”زه د یرې نه ډېر رېږم.“ (۲۲) خو تاسو د صیون غر د ژوندی خدای پاک ښار آسمانی یروشلیم او د بې شمېره او د زرگونو فرښتو محفل ته راغلی یئ. (۲۳) او تاسو د خدای پاک اول پیدا شوو مجلس ته راغلی یئ د چا نومونه چې په آسمان کښې لیکلې شوی دی. تاسو خدای پاک له راغلی یئ چې د ټولو خلقو منصف دے، او تاسو د صادقانو روحونو ملاقات له راغلی یئ چې کامل شوی دی، (۲۴) او تاسو د نوې لوظ مینځگړی عیسی او د هغه نوستلې شوې د شهادت وینې له راغلی یئ، او د هغه قربانی د هابیل د قربانی نه ډېر بهتره وه. (۲۵) نو پس خبردار شی چې د هغه نه انکار ونه کړئ څوک چې تاسو ته کلام کوی. نو بیا هغه خلقو ته چې د خدای پاک کلام په زمکه اورولې شو، چې هغوی رد کړو نو بیچ نه شول، نو هغه پیغام چې د آسمان نه اورولې کیری که د هغه نه مخ اړوو نو څنگه به بیچ شو؟ (۲۶) د خدای پاک آواز هغه وخت زمکه ولږزوله خو اوس هغه دا لوظ کړئ دے چې، ”اوس یو ځل بیا به زه یواځې زمکه نه، بلکې آسمان هم ولږزوم.“ (۲۷) د هغه د ”یو ځل بیا“ الفاظ دې ته اشاره کوی چې خوځېدونکی څیزونه به ختم شی، او نه خوځېدونکی څیزونه به پاتې شی. (۲۸) نو چې مونږ ته داسې بادشاهی ملاوېدونکې ده چې هغه نه خوځېدونکې ده، نو راځئ چې شکر

گزاری او په احترام او یرې سره خدائ پاک ته خوښ عبادت وکړو. (۲۹) نو ځکه چې زمونږ خدائ پاک سوزونکې اور هم دے.

د خدائ پاک د خوشحالولو خدمت

۱۳ (۱) د وروڼو او خوښو په شان د یو بل سره مینه کوی. (۲) د مسافرو د

مېلمستیا کولو نه بې پرواه کېږئ مه، ځکه چې د دې په وجه ځینو خلقو د فرښتو

مېلمستیا هم کړې ده خو پوهه شوی نه دی. (۳) قېدیان داسې یادوئ لکه چې تاسو

ورسره په قېد کېښې یئ، او چې د چا سره بد سلوکی کېږی، هغوی داسې گڼئ لکه چې

تاسو سره په خپله بد سلوکی شوی وی. (۴) په کار دی چې ټول د واده احترام وکړی،

او ښځه او خاوند دې د یو بل سره وفادار پاتې شی ځکه چې خدائ پاک به په خپله د

حرامکارو زناکارو عدالت کوی. (۵) د پېسو د مینې نه خپل ځان وساتئ او څه چې

درسره دی په هغې صبر کوی، ځکه چې خدائ پاک فرمائیلی دی چې، ”زه به هیڅکله هم

تاسو نه پرېږدم، او تاسو به هیڅکله نه هېروم.“ (۶) نو ځکه مونږ ډېر په زړه ورتیا سره

وايو چې، ”مالک زما مددگار دے، زه به ونه یرېږم، انسان به زما څه وکړی؟“ (۷) خپل

مشران یاد ساتئ، چا چې تاسو ته د خدائ پاک کلام بیان کړو. د هغوی د ژوند د طریقو

نتیجو ته غور وکړئ او د هغوی د ایمان سره سیالی کوی. (۸) عیسی مسیح پرون، نن

او تل تر تله یو شان دے. (۹) د هر قسم او مختلف تعلیمونو په وجه بې لارې کېږئ مه،

ځکه چې دا ښه ده چې زړه په فضل مضبوط شی، نه د هغه خوراکونو په اصولو کومو

چې هغوی ته څه فائده نه ده ورکړی چا چې دا منل. (۱۰) زمونږ داسې قربان گاه ده چې

هغوی ترې د خوراک کولو حق نه لری څوک چې په خپمه کېښې خدمت کوی. (۱۱) مشر

امام د ځناورو وینه زیات مقدس ځای ته د گناه د کفارې په طور وړی، خو د هغوی

لاشونه د خېمې نه بهر سوزولې شی. (۱۲) نو ځکه عیسی هم د ښار د دروازې نه بهر

تکلیف وزغملو د دې دپاره چې د خپلې وینې په وسیله خلق مقدس کړی. (۱۳) نور اځئ

چې هغه له د خېمو نه بهر ورشو او هغه بې عزتي وزغمو چې هغه زغملې وه. (۱۴) ځکه چې دلته زمونږ يو ښار قائم پاتې کېدونکې نشته بلکې مونږ د هغه ښار په لټون کېنې يو چې راتلونکې دې. (۱۵) ځکه دې د عيسی په وسيله مونږ مسلسل خدائ پاک ته د شکر گزارۍ قربانۍ پېش کوو او دا د ذکر هغه مېوه ده چې د هغه د نوم اقرار کوي. (۱۶) او نېکي کول او سخاوت مه هېروئ ځکه چې خدائ پاک په داسې قربانو خوشحاليږي. (۱۷) د خپلو مشرانو خبره اورئ او د هغوی د حکم تابعدارۍ کوئ ځکه چې هغوی ستاسو په روحاني ژوند نظر ساتي او خدائ پاک به د هغوی په خپله تپوس کوي، نو هغوی دې خپله ذمه واري په خوشحالي او بې شکايته سر ته رسوي، هسې نه چې تاسو ته د دې نه څه فائده ملاو نه شي. (۱۸) زمونږ دپاره دُعا کوئ ځکه چې زمونږ يقين دې چې زمونږ ضمير پاک دې او زمونږ خواهش دې چې په هر لحاظ د عزت ژوند تېر کړو. (۱۹) زه تاسو ته خاص درخواست کوم چې دُعا وکړئ نو چې زه زر تاسو له بيا راشم.

برکت او آخري سلام

(۲۰) اوس دې د سلامتي خدائ پاک چا چې د تل د لوظ د وينې په وسيله زمونږ مالک عيسی چې لوی شپون دې د مرگ نه بيا راژوندې کړو، (۲۱) هغه دې د خپلې رضا پوره کولو دپاره تاسو ته هر څه درکړي او هغه دې د عيسی مسيح په وسيله مونږ کېنې هغه کارونه وکړي ځکه چې د هغه خوبښ وي. د هغه حمد و ثنا دې تل تر تله وي. آمين. (۲۲) اې وروڼو او خوبندو، زه تاسو ته منت زاری کوم چې زما د نصيحت په کلام باندې غور وکړئ، کومه لنډه ليکنه چې ما تاسو ته وکړه. (۲۳) زه غواړم چې تاسو خبر شئ چې زمونږ ورور تیموتیوس آزاد شو. که چېرې هغه دلته زر راشي نو زه به هغه سره تاسو له ملاقات له درشم. (۲۴) خپلو ټولو مشرانو او ټولو مقدسينو ته سلام ووايئ. د اټلي ايمانداران وروڼه تاسو ته سلام کوي. (۲۵) او په تاسو ټولو دې فضل وي، آمين.

تاسو پوښتنې لرئ؟ +1 807.700.6699

پاسټوبلېس © pashtobibles.org یوسفزی ۲۰۱۹

Copyrighted material not for reprint/publishing purposes.